T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017/382
KARAR NO : 2017/605
KARAR TR : 23.10.2017

ÖZET : 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu uyarınca, soruşturma konusu eylemin kabahat olduğu değerlendirilerek, Cumhuriyet savcısı tarafından verilen idari para cezasının iptali istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : T.K.
Vekili : Av. M. İ.
Davalı : Ambarlı Gümrük Müdürlüğü, Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığı Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı, Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğü, Kaçakçılık İstihbarat ve Narkotik Gümrük Muhafaza Müdürlüğü

O L A Y : Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı/Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğü Kaçakçılık İstihbarat ve Narkotik Gümrük Muhafaza Müdürlüğü'nce yapılan soruşturma sırasında, N. Madeni Mutfak Eşya San. ve Tic. Ltd. Şti. unvanlı firma adına Ambarlı Gümrük Müdürlüğünce tescilli, 04.08.2008/IM095257, 04.08.2008/IM095258, 14.08.2008/IM099879, 14.08.2008/1M099878, 26.08.2008/IMW5996, 26.08.2008/1M105995, 03.07.2008/IM082398, 15.09.2008/IM114997, 15.10.2008/IM127316, 23.09.2008/1M119129, 04.08.2008/1M095256, 23.09.2008/IM119130 tarih ve sayılı serbest dolaşıma giriş beyannameleri muhteviyatı eşyaların ithali için uygunluk belgesi arandığı, ancak beyannamelerin ekinde bulunan İl Tarım Müdürlüğünce düzenlenmiş gibi gösterilen uygunluk belgelerinin sahte olarak düzenlendiğinin anlaşıldığından bahisle, N. Madeni Mutfak Eşya San. ve Tic. Ltd. Şti. unvanlı firmanın ortağı, imza yetkilisi ve genel müdürü M.F., gümrük müşaviri A.O.A., söz konusu serbest dolaşıma giriş beyannamelerinin gümrük işlemlerini takip eden E. Gümrükleme Şirketinin ortağı G.L. ve İl Tarım Müdürlüğünce düzenlenmiş gibi gösterilen uygunluk belgelerini sahte olarak düzenleyen davacı T.K. hakkında yapılan ihbar üzerine, Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan soruşturma sonunda, davacı ile yukarıda isimleri belirtilen kişiler hakkında "sahtecilik" suçu nedeniyle cezalandırılmaları istemiyle kamu davası açılmış, ayrıca aynı savcılığın, Büyükçekmece Kabahat Bürosu'nun 31.12.2010 gün ve Kabahat Defteri No:2010/2287, Karar Numarası:2010/2488 sayılı kararı ile, davacı T.K. ile isimleri belirtilen diğer kişilerin, yukarıda tarih ve sayıları belirtilen serbest dolaşıma giriş beyannameleri ile 2.050.000 adet paslanmaz çelikten çatal kaşığı, ithali izne bağlı olmasına rağmen (uygunluk belgesine, şarta bağlı olan eşyayı) sahte belgeler ile ithal etmek sureti ile "ithali bazı şartlara ve belgelere tabi bulunan eşyayı aldatıcı işlem ve davranışlarla ithal etmek" şeklinde gerçekleşen eylemlerinin kabahat olduğu değerlendirilerek, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 3.maddesinin on birinci fıkrası ve 4. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 3.418.747,38 TL idari para cezası ile ayrı ayrı cezalandırılmalarına karar verilmiştir.

Davacı vekili ile G.L. idari yaptırım kararının kaldırılması istemiyle ayrı ayrı dilekçeler ile adli yargı yerine başvuruda bulunmuşlar, Mahkemece açılan davaların birleştirilmesine ve yargılamanın Mahkemenin D.İş:2011/104 sayılı dosyası üzerinden yürütülmesine karar verilmiştir.

BÜYÜKÇEKMECE 3. SULH CEZA MAHKEMESİ; 24.10.2013 gün ve D.İş2011/104 sayı ile; 5607 sayılı Kanun'da yapılan değişiklik ile kaçakçılık fiiline ilişkin kabahatlerin 4458 sayılı Gümrük Kanunu ile yeniden düzenlendiği ve bu Kanun'da başvuru yolunun idare mahkemesi olarak gösterildiği gerekçesiyle başvurunun görev yönünden reddine karar vermiş, verilen karar itiraz edilmeden kesinleşmiştir.

Davacı T.K. vekili, bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

İstanbul 5. Vergi Mahkemesi, dava konusu işlemin idare mahkemesinin görevine giren idari para cezasına ilişkin olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, dava dosyası, Nöbetçi İdare Mahkemesi Başkanlığına gönderilmiştir.

İSTANBUL 2. İDARE MAHKEMESİ; 14.3.2014 gün ve E:2014/312, K:2014/329 sayı ile, savcılık tarafından, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nda yapılan değişiklikten önce bu Kanun uyarınca verilen idari yaptırım kararına karşı 5326 sayılı Kanunun 27. maddesi hükmü gereğince sulh ceza mahkemesine itiraz edilebileceği açıklanarak, açılan davanın görüm ve çözüm görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, verilen karar itiraz edilmeden kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 23.10.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fikrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkûmiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..."açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde davacı T.K. tarafından idari yaptırım kararının kaldırılması istemiyle açılan dava yönünden olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yöntemin aksine davalı Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası temin edilmeden Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği görülmüş ise de, Başkanlıkça dosyanın Mahkemesinden getirtildiği ve sonuçta usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi .

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülten Fatma BÜYÜKEREN'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 3. maddesinin on birinci fikrası ile 4. maddesinin ikinci fikrası uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

5607 sayılı Kanun'un "Suçlar ve Kabahatler" başlığı altında düzenlenen 3. maddesinin on birinci fikrasında, "İthali, lisansa, şarta, izne, kısıntıya veya belli kuruluşların vereceği uygunluk veya yeterlilik belgesine tabi olan eşyayı, aldatıcı işlem ve davranışlarla ithal eden kişiye, eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir", "Nitelikli haller" başlığı altında düzenlenen 4. maddesinin ikinci fikrasında, "Bu Kanunda tanımlanan suçların, üç veya daha fazla kişi tarafından birlikte işlenmesi halinde, verilecek ceza yarı oranında artırılır","Yetkili merciler" başlığı altında düzenlenen 17. maddesinin birinci fikrasında, "Bu Kanun hükümlerine göre idari para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı, 14 üncü madde hükümlerine göre mülkiyetin kamuya geçirilmesine ise Cumhuriyet savcısının talebi üzerine, sulh ceza mahkemesi yetkilidir. Bu kararlara karşı, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulabilir" denilmekte iken; Kanunun 3. maddesinin başlığı "Kaçakçılık suçları", maddenin on birinci fikrası ise, (Değişik: 18/6/2014-6545/89 md.) Ulusal marker uygulamasına tabi olup da, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun belirlediği seviyenin altında ulusal marker içeren veya hiç içermeyen akaryakıtı;

a) Ticari amaçla üreten, bulunduran veya nakleden,

b) Satışa arz eden veya satan,

c) Bu özelliğini bilerek ve ticari amaçla satın alan,

kişi iki yıldan beş yıla kadar hapis ve yirmi bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Ancak, marker içermeyen veya seviyesi geçersiz olan akaryakıtın kaçak olarak yurda sokulduğunun anlaşılması hâlinde, onuncu fikra hükmüne istinaden cezaya hükmolunur." şeklinde yeniden düzenlenmiş, 28.3.2013 gün ve 6455 sayılı Kanunun 66. maddesiyle 17. maddesinin birinci fikrası yürürlükten kaldırılmış, aynı Kanunun 64. maddesi ile düzenlenen geçici 8. maddesinin ikinci fikrasında ise, "Bu Kanunun yayımı tarihinden önce işlenen bu Kanuna muhalefet kabahatlerinde, lehe hükümlerin uygulanması usulü 5252 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi hükmüne göre yapılır" hükmü yer almıştır.

4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 235.maddesinde, " Teminat alınmış olsa bile, gümrük işlemlerine başlanmadan veya bu işlemler bitirilip gümrük idaresinin izni alınmadan antrepolardan veya gümrük idaresince eşya konulmasına izin verilen yerlerden kısmen veya tamamen eşya çıkarılması halinde, çıkarılan eşyanın ithalat veya ihracat vergilerinin yanı sıra,bu vergilerin üç katı para cezası alınır " denilmekte iken, madde;

"1.Serbest dolaşıma giriş rejimine tabi tutulan eşyaya ilişkin olarak, yapılan beyan ile muayene ve denetleme veya teslimden sonra kontrol sonucunda;

a) Eşyanın genel düzenleyici idari işlemlerle ithalinin yasaklanmış olduğunun tespiti halinde, eşyanın gümrük vergilerinin alınmasının yanı sıra, gümrüklenmiş değerinin dört katı idari para cezası verilir.

b) (a) bendindeki eşyanın değersiz, artık veya atık madde olması durumunda, idari para cezası; dökme halinde gelen eşya için ton başına otuz bin Türk Lirası, ambalajlı gelmesi halinde kap başına altı yüz Türk Lirası olarak hesaplanır ve eşya yurtdışı edilir.

c) Eşyanın ithali, lisansa, şarta, izne, kısıntıya veya belli kuruluşların vereceği uygunluk veya yeterlilik belgesine tabi olduğu halde uygunluk ve yeterlilik belgesine tabi değilmiş veya belge alınmış gibi beyan edildiğinin tespit edilmesi halinde, eşyanın gümrük vergilerinin yanı sıra, eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir.

d) (c) bendindeki eşyanın değersiz, artık veya atık madde olması durumunda, idari para cezası; dökme halinde gelen eşya için ton başına sekiz bin Türk Lirası, ambalajlı gelmesi halinde kap başına iki yüz Türk Lirası olarak hesaplanır ve eşya yurtdışı edilir.

2. İhracat rejimine tabi tutulan eşyaya ilişkin olarak, yapılan beyan ile muayene ve denetleme veya kontrol sonucunda;

a) Eşyanın genel düzenleyici idari işlemlerle ihracının yasaklanmış olduğunun tespiti halinde, eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir.

b) Eşyanın ihracı, lisansa, şarta, izne, kısıntıya veya belli kuruluşların vereceği uygunluk veya yeterlilik belgesine tabi olduğu halde uygunluk ve yeterlilik belgesine tabi değilmiş veya belge alınmış gibi beyan edildiğinin tespit edilmesi halinde, eşyanın gümrüklenmiş değeri kadar idari para cezası verilir.

3. Yolcuların, gümrük mevzuatına göre kişisel ve hediyelik eşya kapsamı dışında olup beyanlarına aykırı olarak üzerlerinde, eşyası arasında veya taşıma araçlarında çıkan ya da başkasına ait olduğu halde kendi eşyasıymış gibi gösterdikleri eşyanın gümrük vergileri iki kat olarak alınır ve eşya sahibine teslim edilir. Gümrük vergileri ödenmediği takdirde, eşya gümrüğe terk edilmiş sayılır.

4. Birinci fıkranın (a) ve (c) bentlerinde belirtilen eşyaya el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir ve eşya 177 ila 180 inci madde hükümlerine göre tasfiyeye tabi tutulur.

5. Türkiye Gümrük Bölgesine getirilen ve transit rejim beyanında bulunulan serbest dolaşımda olmayan eşyanın, beyan edilenden belirgin bir şekilde farklı cinste eşya olduğunun tespiti halinde, farklı çıkan eşyanın gümrüklenmiş değerinin iki katı idari para cezası verilir " şeklinde 28/3/2013 gün ve 6455 sayılı Kanun'un 12 maddesi ile yeniden düzenlenmek suretiyle, 5607 sayılı Kanun'da kaçakçılık fiillerine ilişkin kabahatlerle ilgili düzenlemeler tamamen ortadan kaldırılmış, 4458 sayılı Kanun ile kaçakçılık fiillerine ilişkin kabahatler yeniden düzenlenmiştir. Bu Kanun'un " İtirazlar " başlığı altında düzenlenen 242.maddesinde ise, "1. Yükümlüler kendilerine tebliğ edilen gümrük vergileri, cezalar ve idari kararlara karşı tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde bir üst makama, üst makam yoksa aynı makama verecekleri bir dilekçe ile itiraz edebilir.

2. İdareye intikal eden itirazlar otuz gün içinde karara bağlanarak ilgili kişiye tebliğ edilir.

3. İtiraz dilekçelerinin süresi içinde yanlış makama verilmesi halinde, itiraz süresinde yapılmış sayılır ve idarece yetkili makama ulaştırılır.

4. İtirazın reddi kararlarına karşı işlemin yapıldığı yerdeki idari yargı mercilerine başvuru-labilir" hükmü yer almıştır.

30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 'Cumhuriyet savcısının karar verme yetkisi " başlığını taşıyan 23. maddesinde, "(1) Cumhuriyet savcısı, kanunda açıkça hüküm bulunan hallerde bir kabahat dolayısıyla idarî yaptırım kararı vermeye yetkilidir.

(2) Bir suç dolayısıyla başlatılan soruşturma kapsamında bir kabahatin işlendiğini öğrenmesi halinde Cumhuriyet savcısı durumu ilgili kamu kurum ve kuruluşuna bildirebileceği gibi, kendisi de idarî yaptırım kararı verebilir.

(3) Soruşturma konusu fiilin kabahat oluşturduğunun anlaşılması halinde Cumhuriyet savcısı bu nedenle idarî yaptırım kararı verir. Ancak, bunun için ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından idarî yaptırım kararı verilmemiş olması gerekir" denilmiş; aynı Kanun'un "Başvuru yolu" başlığı altında düzenlenen 27. maddesinin altıncı fıkrasında, "Soruşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idari yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idari yaptırım kararına karşı başvuru da bu itiraz merciinde incelenir" ;

5252 sayılı "Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un, "Lehe olan hükümlerin uygulanmasında usul " başlığı altında düzenlenen 9. maddesinde ise, " ….. (3) Lehe olan hüküm, önceki ve sonraki kanunların ilgili bütün hükümleri olaya uygulanarak, ortaya çıkan sonuçların birbirleriyle karşılaştırılması suretiyle belirlenir " hükmü yer almıştır.

Dosyanın incelenmesinden, İstanbul Kaçakçılık İstihbarat ve Narkotik Gümrük Muhafaza Müdürlüğü'nce yapılan soruşturma sırasında, N. Madeni Mutfak Eşya San. ve Tic. Ltd. Şti. unvanlı firma adına Ambarlı Gümrük Müdürlüğünce tescilli serbest dolaşıma giriş beyannameleri muhteviyatı eşyaların ithali için aranan uygunluk belgelerinin İl Tarım Müdürlüğünce düzenlenmiş gibi gösterilerek sahte olarak düzenlendiğinin anlaşıldığından bahisle, adı geçen firmanın ortağı, imza yetkilisi ve genel müdürü M.F., gümrük müşaviri A.O.A., söz konusu serbest dolaşıma giriş beyannamelerinin gümrük işlemlerini takip eden E. Gümrükleme Şirketinin ortağı G.L. ve İl Tarım Müdürlüğünce düzenlenmiş gibi gösterilen uygunluk belgelerini sahte olarak düzenleyen davacı T.K. hakkında yapılan ihbar üzerine, Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan soruşturma sonunda, davacı ile yukarıda isimleri belirtilen kişiler hakkında "sahtecilik" suçu nedeniyle cezalandırılmaları istemiyle kamu davası açıldığı ve ayrıca aynı savcılığın, Büyükçekmece Kabahat Bürosu'nun 31.12.2010 gün ve Kabahat Defteri No:2010/2287, Karar Numarası:2010/2488 sayılı kararı ile, davacı T.K. ile isimleri belirtilen diğer kişilerin, "ithali bazı şartlara ve belgelere tabi bulunan eşyayı aldatıcı işlem ve davranışlarla ithal etmek" şeklinde gerçekleşen eylemlerinin kabahat olduğu değerlendirilerek, 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 3.maddesinin on birinci fıkrası ve 4. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 3.418.747,38 TL idari para cezası ile ayrı ayrı cezalandırılmalarına karar verildiği anlaşılmıştır.

30.3.2005 gün ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle değiştirilen 3. maddesinde, " (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır"; Kanunun "Başvuru yolu" başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise "idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir" düzenlemeleri yer almıştır.

Bu düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı;

bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, 5607 sayılı Kanunun olay tarihinde yürürlükte bulunan ilgili maddesi uyarınca, yapılan soruşturma sırasında soruşturma konusunun kabahat olduğu değerlendirilerek, 5326 sayılı Kanun gereğince, Cumhuriyet Savcısı tarafından davacıya verilen idari para cezasının, 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu ve Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Kanun hükümlerinin dikkate alınacağı, anılan Kanunun 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca ve aynı maddenin altıncı fıkrasında, soruşturma konusu fiilin kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idari yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idari yaptırım kararına karşı başvurunun da bu itiraz merciinde inceleneceği açıkça belirtildiğinden, 5607 sayılı Kanun'un 28.3.2013 gün ve 6455 sayılı Kanunun 64. maddesi ile düzenlenen geçici 8. maddesinin ikinci fıkrasında da, bu Kanunun yayımı tarihinden önce işlenen bu Kanuna muhalefet kabahatlerinde, lehe hükümlerin uygulanması usulünün 5252 sayılı Kanunun 9. maddesi hükmüne göre yapılacağı düzenlendiğinden, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Büyükçekmece 3. Sulh Ceza Mahkemesince verilen24.10.2013 gün ve D.İş2011/104 sayılı görevsizlik kararının davacı T.K. tarafından açılan dava yönünden kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Büyükçekmece 3Sulh Ceza Mahkemesince verilen24.10.2013 gün ve D.İş2011/104 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ davacı T.K. tarafından açılan dava yönünden KALDIRILMASINA, 23.10.2017 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Ahmet Tevfik	Suna
NECİPOĞLU	ÇOLAK	ERGİNBAY	TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT